

245

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 5 sierpnia 1955 r

w sprawie przestrzegania warunków bezpieczeństwa przeciwpożarowego przy instalowaniu piecyków przenośnych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 58, poz. 404) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą piecyków i kuchenek przenośnych instalowanych we wszelkiego rodzaju pomieszczeniach mieszkalnych i użytkowych.

2. Instalowanie przenośnych piecyków w wagonach kursujących na liniach kolejowych określają osobne przepisy.

§ 2. Piecyki i kuchenki przenośne powinny być izolowane od podłogi wykonanej z materiału palnego warstwą izolacyjną z blachy lub cegły. Warstwa izolacyjna powinna obejmować powierzchnię podłogi pod piecykiem lub kuchenką oraz pas o szerokości 0,5 m dookoła piecyka lub kuchenki. W przypadku instalowania piecyka żelaznego bez nóżek warstwa izolacyjna z cegieł związanych ze sobą bezpośrednio stykająca się z piecykiem powinna mieć grubość co najmniej 5 cm.

§ 3. 1. Drzwiczki paleniska i popielnika powinny umożliwiać szczelne zamknięcie otworów.

2. Piecyki i kuchenki żelazne instalowane w lokalach użytkowych powinny być wewnątrz wyłożone wyprawą z gliny lub szamotu. Wyprawa ta powinna być sprawdzana i w przypadku stwierdzenia uszkodzenia natychmiast naprawiana.

§ 4. 1. Odległość piecyków i kuchenek żelaznych od drewnianych części budynków powinna wynosić:

- 1) 0,25 m — od części otynkowanych lub w inny równorzędny sposób zabezpieczonych od ognia;
- 2) 0,5 m — od części nie otynkowanych lub w inny sposób nie zabezpieczonych od ognia.

2. Odległość piecyków wykonanych z kamienia, cegły lub kafli od drewnianych części budynków powinna wynosić:

- 1) 0,15 m — od części otynkowanych lub w inny równorzędny sposób zabezpieczonych od ognia;
- 2) 0,5 m — od części nie otynkowanych lub w inny sposób nie zabezpieczonych od ognia.

3. W przypadku instalowania piecyków we wnękach odległość od górnej części wnęki powinna wynosić:

- 1) 0,5 m — od części otynkowanych lub w inny równorzędny sposób zabezpieczonych od ognia;
- 2) 1 m — od części nie otynkowanych lub w inny sposób nie zabezpieczonych od ognia.

§ 5. 1. Przewody dymowe z rur blaszanych, łączące paleniska piecyków z kanałami dymowymi, powinny być możliwie najkrótsze, z tym że długość ich nie może przekraczać 3 m.

2. Ilość kolanek łączących części rur blaszanych nie może być większa niż trzy. Połączenia między częściami rur, jak również połączenia rur z piecykami lub kuchenkami powinny zachodzić szczelnie jedno na drugie w kierunku ciągu. Umocowanie rur powinno zabezpieczyć je przed rozłączeniem bądź upadkiem. W miejscach załamania rury powinny być zaopatrzone w służące do usuwania sadzy szczelne zasuwki lub drzwiczki z materiałów niepalnych.

§ 6. 1. Odległość blaszanych rur dymowych od drewnianych części budynku powinna wynosić:

- 1) 0,5 m — od części otynkowanych lub w inny równorzędny sposób zabezpieczonych od ognia;
- 2) 1 m — od części nie otynkowanych lub w inny sposób nie zabezpieczonych od ognia.

2. W przypadkach zabezpieczenia rur izolacją niepalną odległość blaszanych, rur dymowych od drewnianych części budynku nie może być mniejsza niż 15 cm.

§ 7. 1. Przeprowadzanie blaszanych rur dymowych przez drewniane stropy i dachy jest dopuszczalne pod warunkiem, że w miejscu przejścia rury przez dach lub strop rury dymowe izolowane będą cegłą na glinie lub innym odpowiednim materiałem, w części zaś, w której rury te przechodzą będą przez strychy, zostaną one zabezpieczone materiałem izolacyjnym.

2. Komendy powiatowe (miejskie) straży pożarnych, a w resortach, w których są odrębne służby ochrony przeciwpożarowej, inspektorzy ochrony przeciwpożarowej albo komsandanci ochrony przeciwpożarowej mogą uznać za wystarczający inny sposób zabezpieczenia przy przeprowadzaniu rur przez drewniane stropy i dachy.

§ 8. Przeprowadzanie blaszanych rur dymowych przez drewniane ściany jest dopuszczalne przy zachowaniu następujących warunków:

- 1) ściana w miejscu przejścia rury powinna być obmurowana w promieniu 13 cm albo zabezpieczona przewodem kamionkowym o takim wymiarze średnicy wewnętrznej, aby wokół rury pozostawała wolna przestrzeń nie mniejsza niż 5 cm, zamknięta z obu stron warstwą gliny;
- 2) rura dymowa po zewnętrznej ścianie budynku jednokondygnacyjnego musi być wyprowadzona ponad dach i zakończona kołpakiem, który przy budynkach wielokondygnacyjnych powinien być tak umieszczony, aby zabezpieczał okna wyższych kondygnacji przed iskrami;
- 3) odległość rur dymowych od zewnętrznych ścian oraz okapu nie może być mniejsza niż przewiduje § 6;
- 4) odległość rur dymowych od płaszczyzny dachowej i pokrycia do wylotu rury nie może być mniejsza niż 1 m.

§ 9. Paliwo do piecyków i kuchenek powinno być przechowywane w naczyniach ustawionych w odległości nie mniejszej niż 1 m od piecyka w ilości nie przekraczającej normy zużycia paliwa w ciągu doby.

§ 10. 1. W czasie palenia piecyki i kuchenki żelazne zainstalowane w lokalach mieszkalnych i produkcyjnych, na budowach oraz w innych obiektach powinny znajdować się pod stałym nadzorem.

2. Piecyki i kuchenki zainstalowane w lokalach użytkowych powinny być przed zakończeniem pracy wygaszone.

§ 11. Przewody dymowe powinny być okresowo oczyszczane w terminach określonych w osobnych przepisach.

§ 12. 1. Piecyki zainstalowane w pomieszczeniach magazynowych powinny być ogrodzone w promieniu 1 m siatką drucianą.

2. Piecyki instalowane w pomieszczeniach magazynowych, w których przechowywane są materiały wymagające określonej temperatury, powinny być wykonane z kafla. Długość rur dymowych przy tych piecach nie może być większa

niż jeden odcinek. Piecyk i rury dymowe powinny być ogrodzone w promieniu 1 m siatką drucianą.

3. Instalowanie innych piecyków niż kaflowe oraz w inny sposób wymaga pisemnej zgody resortowego inspektora ochrony przeciwpożarowej lub powiatowego (miejskiego) komendanta straży pożarnych.

§ 13. W przypadku likwidowania piecyka przenośnego czy kuchenki nawet na okres przejściowy otwór w przewodzie kominowym po rurze dymowej powinien być szczelnie zabezpieczony materiałem niepalnym.

§ 14. Zabrania się:

- 1) instalowania wszelkiego rodzaju żelaznych piecyków i kuchenek przenośnych w pomieszczeniach zaliczonych do pierwszej, drugiej i trzeciej kategorii niebezpieczeństwa pożarowego określonej odrębnymi przepisami;
- 2) łączenia więcej niż trzech palenisk, w tym również palenisk piecyków w jednym kanale dymowym;
- 3) łączenia palenisk piecyków z kanałem dymowym na jednej wysokości z innymi połączeniami do tego samego kanału;
- 4) wpuszczenia przewodów dymowych od piecyków do przewodów wentylacyjnych i spalinowych; wyjątek stanowią pomieszczenia wykorzystywane czasowo na kwatery robotnicze w budynkach nie wykończonych, jeżeli na wprowadzenie przewodu dymowego od piecyka do przewodu wentylacyjnego uzyskano pisemną zgodę powiatowej (miejskiej) komendy straży pożarnych lub inspektora centralnego zarządu nadzorującego wykonawcę;
- 5) przeprowadzenia rur dymowych od piecyków przez otwory okienne;
- 6) używania środków łatwo zapalających się, mających właściwości wybuchowe, do rozpalania ognia w piecykach;
- 7) zawieszania na piecykach oraz przewodach dymowych od piecyków odzieży itp. materiałów palnych;
- 8) zawieszania w odległości mniejszej niż 1 m od piecyków kotar oraz ustawiania jakichkolwiek przedmiotów czy urządzeń wykonanych z materiałów palnych;
- 9) zaklejania lub zatykania otworu w przewodzie kominowym po zlikwidowanym piecyku czy kuchence przy użyciu papieru lub innych palnych materiałów.

§ 15. Piecyki i kuchenki zainstalowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia powinny być dostosowane do jego przepisów w terminie miesiąca od wejścia rozporządzenia w życie.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha